

ρουτα θεραπαινίδας καὶ ὑπὸ εὐνούχων συγοδευμένα, | Χουρσίτ ἐπὶ τοῦ κατωφλίου καὶ δακτυλοθεικτή-
ἔρθασσαν ἐκ τῶν ἀνακτόρων πρὸς παραλαβὴν τῆς | σας τὸ ἄρμα ἐν ᾧ ἡ παιδίσκη, μετὰ γοερᾶς φωνῆς
ώρων Τιργιάρ. Τότε καὶ ὁ ἄρχων καὶ πᾶσα ἡ ἀνέκραξε· | «Τὸς εἰδὲ ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος φεύγουσαν;
παρέδωκεν αὐτὴν καὶ τὰ πλούσια δέρα τῷ ἄρχῳ | Ίδετο αὐτὴν! ψυχὴ μου εἴραι ἡ φεύγουσα!»
ευνούχῳ. Τὴν στιγμὴν δὲ ἔκεινην φάνετο καὶ ὁ | Καὶ ταῦτα εἰπὼν διπνοὺς κατέπεσεν ὁ Χουρσίτ.

*Ερείτια Πομπηίας.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΠΟΜΠΗΙΑΣ.

— 600 —

Πολλάκις βεβίως τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρ-
χαίας τέχνης διετέρησεν ἡμῖν ὁ χρόνος, καὶ τῶν
πλείστων τὴν σωτερίαν ὀφείλομεν εἰς τὴν γῆν, ἥτις
ἐκρυψε ταῦτα ἐντὸς τῆς εὐεργετικῆς της ἀγκάλης.
Πάντων δρώσις αὐτῶν τὸ περιεργότατον, οὐχὶ κυρίως
διὰ τὴν τέχνην, ἀλλὰ διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀ-
κεραιότητα, εἶναι ἡ πόλις Πομπηία. Διότι ἐπὶ δε-
κακοτῷ ἐκατονταετερίδας διετηρήθη ὅλοσχερής ὑπὸ¹
τὴν κόνιν τῶν ἡφαιστείων ἥτις κατεκάλυψεν αὐτὴν,
καὶ ἐξεγερθεῖσα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐκ τοῦ πο-
λυγρονίου αὐτῆς διπνού, ἀνέλαμψε φαιδρὰ καὶ εἴ-
θυμος ὅπως ἐπὶ τῶν πρώτων ἡμερῶν, ὑπὸ τὸ πα-
νίδιον διμια τῆς Παρθενόπης. Μετὰ τὸ τέλος
τῆς μικρᾶς ταύτης νυκτὸς, ὁ ήλιος ἐθέρμανε καὶ σχηματισθέντος ἐξ ἀρχαίων ὑλῶν ἡφαιστείων. Φαί-
ασθις τὰς πλάκας τῶν ἀγορῶν καὶ τὰς στήλας τῶν νεκταὶ δὲ ὅτι ὡς ἐκ τούτοις ἐπαθε πολλάκις ὑπὸ σει-
σικοδομῶν της. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην πᾶς τις δύ-

ναται νὰ εἰσέλθῃ τήμερον, νὰ διατρέξῃ τὰς δι-
δους; καὶ τὰς πλατείας, νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ναοὺς, τὰ
θέατρα καὶ τὰ ἐργαστήρια, νὰ πατήσῃ τὸ κατώφλιον
τῆς οἰκίας τοῦ δεῖνη Πομπηίου, οὐτὶ νος τὸ δινομικ
προγράφεται ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῆς, νὰ εἰσχωρήσῃ
εἰς τὸ ἑστιακτώριον καὶ εἰς τὰ μᾶλλον ἀπόκεντρα καὶ
ἀπόκρυφα μέρη, καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰς γραφὰς
καὶ τὰ ἀγάλματά της. Κατὰ τὰς παραδόξους τιθ-
όντι ταῦτας ἐπισκέψεις τὸ ἐνεστώς ἔξαρκνιζεται
ἐνώπιον τοῦ παρελθόντος, αἱ ἀναμνήσεις ἐπικρα-
τοῦσαι δεσποτικῶς, καὶ νομίζεις ὅτι εἴσαι σύγγρο-
νοις τῶν Ηλινίων καὶ τοῦ Τακίτου. Τοιαύτη μάλι-
στα εἶναι ἡ μηχανὴ κατακυριεύουσα τὰς αἰσθήσεις
σου, ὡστε σπουδάζεις νὰ ἐπισκεφθῆς τὴν πόλιν δον
τάχιον φοβούμενος μὴ ἐπανέλθωσιν οἱ κάτοικοι της.

Η Πομπηία, ἀπέχουσα 14 μὲν γιλιόμετρα τῆς
Νεαπόλεως, 7 δὲ κατ' εύθειαν γραμμὴν τοῦ Βε-
νιζέρον διμια τῆς Παρθενόπης. Μετὰ τὸ τέλος
σουβίου, ἐκεῖτο παρὰ τὴν θάλασσαν ἐπὶ ὑψώματος
τῆς μικρᾶς ταύτης νυκτὸς, ὁ ήλιος ἐθέρμανε καὶ σχηματισθέντος ἐξ ἀρχαίων ὑλῶν ἡφαιστείων. Φαί-
ασθις τὰς πλάκας τῶν ἀγορῶν καὶ τὰς στήλας τῶν νεκταὶ δὲ ὅτι ὡς ἐκ τούτοις ἐπαθε πολλάκις ὑπὸ σει-
σικοδομῶν της. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην πᾶς τις δύ-